

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-39/2024-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

I

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arma Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatska narodna banka, Zagreb, Trg hrvatskih velikana 3, OIB: 9597028139, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Udruge Amagi iz Zagreba, OIB: 17371863135, zastupana po predsjedniku AMŠ, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 14. veljače 2025.,

r i j e š i o j e

Upravni spor se nastavlja.

i

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/23-01/683, ur.broj: 401-01/04-24-13 od 12. siječnja 2024. godine.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika poništena je točka I. izreke rješenja Hrvatske narodne banke, broj: 805-XIX-41/ER-2023 od 8. kolovoza 2023. godine (točka I. izreke osporenog rješenja tuženika) .
2. Odobrava se Udruzi Amagi pravo na pristup preslici za razdoblje od 2021. i 2022. godinu: rekapitulacije obračuna za vrste primanja: jubilarne nagrade; smrt člana obitelji – neoporezivo; potp.bol. – neoporez., razne potpore; otpremnine – neoporezivo; dar djeci – neoporezivo; prim. u nar. – dar djeci; prigodan pokl. zaposlen; božićnice – neoporezivo; pr. u nar. – park. mj. garaže; prim. u nar. - automobil; privatni autom. u služb. svrhe; primanje u naravi - gorivo; subv. kte. stamb. kred; nakn. - prem. dop. zd.os., prim. - osig. života - zaposlenici; refundacija tr. opreme; troškovi prehrane; prim.

u nar. - topli obrok; naknada prijevoz na posao; prijevoz osobnim automobilom ili taxi; ostali troškovi vezani za prijevoz; bolovanje iznad maksimuma fon., premija osiguranja života; dnevnice oporezivo; opor. prim. na sl. put., rekreacija; rekreacija - sportske aktivnosti; premija dobrovoljnog MIO (treći stup); članarina (refundacija); članarine; regionalni program; serološki test i PCR; PCR test prim. u nar. i dnevnice - oporezivo.

3. Pod točkom III. izreke osporenog rješenja naloženo je Hrvatskoj narodnoj banci da postupi sukladno točki II. izreke ovog osporenog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

4. Pod točkom IV. izreke osporenog rješenja odbijena je žalba Udruge Amagi u preostalom dijelu kao neosnovana.

5. Osporenim rješenjem Hrvatske narodne banke – tužitelja br. 805-XIX-41/R-2023 od 8. kolovoza 2023. godine je pod točkom I. izreke odbije zahtjev za pristup informacijama Udruge Amagi, zastupane po predsjedniku AMŠ, od 19. srpnja 2023. u dijelu u kojem se traže informacije u pojedinačnim novčanim iznosima plaćenim tijekom 2021. i 2022. godine zaposlenicima Hrvatske narodne banke na ime jubilarne nagrade, premije za zdravstveno i životno osiguranje, otpremnine, darova za djecu te ostalih naknada i potpora, na temelju odredbe članka 23. stavak 6. točka 2., a u vezi članka 15. stavak 2. Zakona o pravu na pristup informacijama. Točkom II. izreke iz tog rješenja odbijen je zahtjev Udruge Amagi u dijelu u kojem se traže informacije o testu razmjernosti i sva korespondencija i dokumenti (odluke, e-mail-ovi, etc.) povezani s njime, na temelju odredbe 23. stavak 6. točka 2. u vezi članka 15. stavak 2. i 4. Zakona o pravu na pristup informacijama.

6. Tužitelj tužbom pobija osporeno rješenje tuženika iz svih zakonom propisanih razloga ističući da je tuženik prekoračio granice zahtjeva podnositelja i granice zahtjeva iz žalbe te da je protivno članku 115. stavak 1. ZUP-a dopuštajući podnositelju zahtjeva pravo na pristup ukupno 64 primitka zaposlenika tužitelja, koje informacije podnositelj zahtjeva nije određeno niti tražio, niti je tražio da mu tužitelj dostavi informaciju o vrstama primitka koje isplaćuje zaposlenicima. Zahtjev podnositelja (podnesen putem elektroničke pošte 19. srpnja 2023.) bio je ograničen izrijekom na "jubilarne nagrade, premije za zdravstveno i životno osiguranje, otpremnine, darove djeci te ostale naknade i potpore". Suprotno tako postavljenom zahtjevu, koji u žalbi podnositelja nije ni na koji način proširen, niti izmijenjen tuženik je samoinicijativno proširio broj, vrstu i obuhvat traženih informacija te osporenim rješenjem odobrio podnositelju, pristup informacijama od 64 primitka zaposlenika u HNB-a. Pritom je tuženik odobrio i pristup informacijama koje nesporno nisu naknade i potpore koje tužitelj isplaćuje iz svojih sredstava, npr. isplate naknade za regionalni program (toč. 2., alineja 58. i 60. osporenog rješenja, str. 5.) koje se isplaćuju iz sredstava Državnog regionalnog programa. Ukoliko tuženik smatra da tužitelj nije pravilno proveo test razmjernosti tada je sukladno članku 25. stavak 5. citiranog Zakona bio dužan sam ispravno provesti test razmjernosti prije meritornog odlučivanja o zahtjevu što nije učinio. Ističe da se u postupcima pristupa informacijama test razmjernosti provodi sukladno smjernicama tuženika. Tuženik nije prihvatio obrazloženje tužitelja u pogledu mogućeg nastupanja štete za zaposlenike tužitelja koja bi nastala otkrivanjem osobnih podataka zaposlenika, npr. isplaćena pomoć radi bolovanja dužeg od 90 dana, prouzročiti štetu u vidu odavanja osobnih podataka o toj zaposlenici koji se odnose na zdravlje, dakle, osjetljivog osobnog podatka kojeg ne želi podijeliti sa javnosti. Ukoliko je tuženik smatrao da se radi o podacima za koje se ne provodi test razmjernosti zbog raspolaganja javnim sredstvima u smislu članka 16. stavak 3. ZPPI-a, tada je bio dužan iznijeti koji je razlog bio odlučujući da tuženika podvede pod primjenu članka 16. stavak

3. Zakona. Nadalje smatra da je povreda pravila postupka počinjena iz razloga što je tuženik podnositelju zahtjeva samom činjenicom dostave utuženog rješenja, omogućio pristup informacijama u detaljnoj specifikaciji pojedinih primitaka koje tužitelj isplaćuje svojim zaposlenicima i prije nego što je to rješenje postalo pravomoćno, a takav postupak predstavlja povredu članka 25.a stavak 1. ZPPI-a. Ističe da je tuženik pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio ZPPI kao i Uredbu (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 9546/EZ (OJ L 119, 4.5.2016. – Opća uredba o zaštiti podataka). Ističe da je osporeno rješenje izravno protivno stajalištu AZOP-a kao tijela nadležnog za pitanje zaštite osobnih podataka. Poziva se na mišljenje AZOP-a u objavi od 12. siječnja 2022. dostupnog na linku, navodeći da je osporeno rješenje protivno citiranom mišljenju. Tuženik je trebao u konkretnom slučaju procijeniti postoji li druga učinkovita mjera kojom bi se manje ugrožavalo pravo na poštovanje privatnog života i zaštitu osobnih podataka u smislu pravnog shvaćanja u presudi suda Europske unije T-184/2020 od 1. kolovoza 2022. te je bio dužan razmotriti i ocijeniti sve relevantne činjenice. Test razmjernosti javnog interesa kojeg je proveo tužitelj nesporno pokazuje da u odnosu na pravedne informacije preteže potreba zaštite osobnog podatka, slijedom čega bi omogućavanje pristupa traženim informacijama o svim vrstama i iznosima primanja za svakog pojedinog zaposlenika (imenom i prezimenom) dovelo do grube povrede zaštite osobnih podataka zaposlenika i članova njihovih obitelji, neovlaštenim korištenjem od strane treće osobe u svrhu koja nije podudarna sa svrhom u skladu s kojom je tužitelj kao tijelo javne vlasti prikupio osobne podatke. Skreće pozornost na načelo raspolaganja informacijama iz članka 9. ZPPI-a. Povreda osobnih podataka tužitelja i članova njihovih obitelji u ovom slučaju otkrivanja svih primitaka iz točke 2. osporenog rješenja, na koje zaposlenici imaju pravo se sastoji, osim otkrivanja imena i prezimena zaposlenika koji je ostvario pravo na određeno primanje, ujedno otkriva i pojedinosti iz osobnog i obiteljskog života zaposlenika, poput radnog staža, slobodnog odabira osiguratelja i osiguranog paketa zdravstvenog osiguranja, zdravstvene okolnosti, broj malodobne djece ili eventualno uzdržavanih osoba. Smatra da je osporeno rješenje suprotno dosadašnjoj praksi tuženika pozivajući se na rješenje tuženika od 9. travnja 2015. i 1. lipnja 2016. koje dijelove citira, a u kojima je izneseno mišljenje da sam tuženik smatra da podaci o neto plaći moraju biti zaštićeni, dok je u utuženom rješenju odobrio pristup podacima koji su neusporedivo osjetljiviji za pojedince od podataka o neto plaći. Ističe da se ovdje radi u široko postavljenom zahtjevu koji obuhvaća raznolike primitke zaposlenika tužitelja (koji zahtjev se nakon nezakonitog prekoračenja proširio na 64. primitka) i koji obuhvaća sve zaposlenika bez razlike i neovisno o značaju odgovornosti i utjecaju njihovog radnog mjesta, a što se prema presudi suda Europske unije (C-184/2020) moralo uzeti u obzir. Smatra da informacije o ostvarivanju određenog prava zaposlenika na neki primitak predstavlja osobni i privatni podatak jer naposljetku tužitelj odluku o ostvarivanju određenog prava ne objavljuje javno na internoj oglasnoj ploči već provodi zaštitu njezine povjerljivosti i davanje na znanje samo zaposleniku kojeg se tiče. Ističe da bi stoga zaposlenik tužitelja koji provodi superviziju odnosno neposredni nadzor u komercijalnoj banci ili onaj koji upravlja međunarodnim pričuvama Republike Hrvatske, mogao biti izložen osobnim pritiscima u konkretnim novčanim iznosima kao i ciljano krojenim posebnim ponudama od strane subjekta nadzora ili druge ugovorne strane. Takvo stajalište je zauzeo i sud Europske unije unaprijed citiranoj presudi C-184/2020 od 1. kolovoza 2022. Smatra da se interes medija da

objave članak o određenoj temi ne može niti smije poistovjećivati sa interesom javnosti niti javnim interesom da se otkriju podaci o 64 primitka koja mogu ostvariti zaposlenici tužitelja. Javni interes u vezi isplata primitka tužitelja je zadovoljen kroz primjenu članka 10. stavak 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ("Narodne novine", broj: 143/21.) i članka 11. stavak 1. te članka 21. stavak 6. Zakona o Državnom uredu za reviziju ("Narodne novine", broj: 25/19.) te je zakonodavac u cilju da osigura zaštitu javnog interesa u odnosu na rad tužitelja upravo u članku 10. stavak 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa prepoznao i izdvojio određene kategorije zaposlenika tužitelja (guverner, zamjenik guvernera i vice guverneri) koje je uvrstio u krug javnih dužnosnika na koje se odnosi dužnost davanja informacija u njihovim pojedinačnim primitcima. Navodi da je sam učinio dostupnima javnosti informacije na svojim mrežnim stranicama o vrstama primanja njegovih zaposlenika, temeljima za njihovu isplatu, broju zaposlenika kojima se isplaćuju te njihov ukupni iznos koji sadržaj je omogućen upravo zbog postojeće transparentnosti i financijskog poslovanja tužitelja. Sukladno navedenom javni interes o potrošnji financijskih sredstava tužitelja već je osiguran kroz zakonom uređen okvir postupanja na temelju naprijed citiranih Zakona. Ističe da se niti HNB, ni plaće ni primitci njegovih zaposlenika ne financiraju iz javnih sredstava, te da narav sredstava kojim se financira i kojima upravlja tužitelj kao središnja banka EU i Eurosustava je propisan europskim i domaćim pravom, prvenstveno položaj tužitelja je određen člankom 53. Ustava Republike Hrvatske i člankom 71. Zakona o HNB prema kojima je tužitelj samostalan i neovisan pri ostvarivanju svojeg cilja i u izvršavanju svojih zadataka. Samostalnost i neovisnost tužitelja se ostvaruje na institucionalnoj, osobnoj, financijskoj i funkcionalnoj razini što je propisano člankom 130. Ugovora o funkcioniranju Europske unije koji je po svojoj pravnoj snazi iznad zakona te se samostalnost i neovisnost tužitelja kao središnje banke euro sustava ogleda i u financijskoj samostalnosti koja je ustanovljena u cilju ograničavanja vanjskih utjecaja na euro sustav, uslijed čega tužitelji kao i sve središnje banke euro sustava ima svoje vlastite izvore financiranja, samostalnost ostvaruje dobit te nije vezan niti ovisan o javnim sredstvima niti Državnom proračunu. Tužitelj kao dio Europskog sustava središnjih banaka sudjeluje u kapitalu europske središnje banke sa upisanim udjelom od 68.511.469,74 eura za neto dobit i gubitak Europske središnje banke dijeli se među nacionalnim središnjim bankama euro područja sukladno članku 33. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke. Stoga iz navedenog proizlazi da se tužitelj financira i iz dobiti Europske središnje banke, a ta dobit ne može predstavljati javno sredstvo u smislu ZPPI-a. Napominje da sukladno članku 52. Zakona o HNB-u zaposlenici tužitelja nisu državni službenici već zaposlenici na koje se primjenjuje Zakon o radu, a ne Zakon koji regulira status državnih službenika i namještenika. Predlaže održavanje rasprave te poništenje točke I., II. i III. osporenog rješenja tuženika, te da Sud sam riješi upravnu stvar na način da odbije žalbu podnositelja zahtjeva, podredno da se ponište točke I., II. i III. rješenja predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

7. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja i razloga koji su u njemu izneseni te glede navoda tužitelja o prekoračenju granica zahtjeva ističe kako je upravo tužitelj 19. prosinca 2023. godine tuženiku dao informacije koje su predmet postupka, pripremio i predočio rekapitulaciju obračuna za pojedine vrste primanja u 2021. i 2022. godini te da je sam podnositelj zahtjeva svoj zahtjev postavio široko zbog čega je tužitelj pripremio dokumentaciju prema takvom zahtjevu. Tuženik u izreci osporenog rješenja nije otkrio niti jedan podatak koji ne bi trebao biti javno dostupan pri čemu je ispoštovao pravilo da izreka treba biti jasna i

određena. Tužitelj s jedne strane tvrdi kako je tuženik u izreci osporenog rješenja otkrio podatke prije pravomoćnosti utuženog rješenja, dok s druge strane ističe kako upravo on javno objavljuje takve informacije odnosno da su na njegovim vlastitim mrežnim stranicama dostupne informacije o svim vrstama primanja, te ostalim materijalnim pravima zaposlenika kao i uvjeti pod kojima ih zaposlenici ostvaruju. Tijela javne vlasti pa tako i tužitelj osiguravaju ostvarivanje prava na pristup informacijama ne smo proaktivnim objavljivanjem informacija, već i postupanjem po zahtjevima za pristup informacijama. Određeni osobni podaci o zaposlenicima u tijelima javne vlasti poput imena i prezimena, stručne kvalifikacije, njihovog radnog mjesta i opis poslova, ispunjenim uvjetima za zaposlenje te podacima o bruto plaćama i drugim isplatama, iako predstavljaju osobne podatke, ne mogu se smatrati apsolutno zaštićenima. Činjenica je da je tužitelj tijelo javne vlasti te kao i druga tijela javne vlasti od istog se ZPPI-a traži otvorenost javnog djelovanja. Činjenica da njegovi zaposlenici nisu državni službenici te da se niti plaće, a niti drugi primitci njegovih zaposlenika ne financiraju iz javnih sredstava ne znači da te informacije ne mogu biti dostupne javnosti. Tužitelj je središnja banka Republike Hrvatske, a sukladno članku 57. Zakona o HNB dobit tužitelja iskazana u financijskoj godini raspoređuje se u opće pričuve i u korist Državnog proračuna sukladno odluci Savjeta tužitelja. Nadalje, iz odredbi navedenog članka razvidno je da se 20% raspoređuje u opće pričuve, a 80% dobiti prihod je Državnog proračuna, dok se u slučaju gubitka tužitelja, isti najprije pokriva iz općih pričuva. Ukoliko je tijekom dužeg razdoblja ukupno kapital tužitelja umanjen za gubitak iz prethodnih godina manji od temeljnog kapitala tužitelja, stavkom 7. navedenog članka propisano je da će se potrebni iznos do visine temeljnog kapitala osigurati u Državnom proračunu u slijedećem srednjoročnom razdoblju. Tuženik ne osporava posebnost poslovanja i financiranja tužitelja, međutim ističe kako se i druga tijela javne vlasti ne financiraju svi jednako niti su zaposlenici svih tijela javne vlasti državne službenici, ali ZPPI-a obvezuje na transparentnost rada, a što pokazuje i dosadašnja praksa tuženika kao i suda pri čemu se poziva na odluke suda poslovnog broj: UsII-468/2018, UsII-501/2018 te UsII-262/2021. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev i potvrditi osporeno rješenje.

8. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu tužitelja ističe da nema uvid u rad tužitelja te da je tužitelj netransparentno postupio, ali mogao je predložiti zacrnjenje imena i prezimena ili izostavljanja dijela o obiteljima. Tužitelj je odbio u potpunosti pristup bilo kakvim informacijama, te tuženik nije prekoračio granice zahtjeva zainteresirane osobe jer je sam tužitelj pripremio i dao te podatke na uvid jer je znao da se ti svi podaci traže. Ističe da je izričito zatražen svaki pojedini iznos – knjigovodstveni događaj, što je utemeljeno na financijskom izvještaju HNB-a te su zatražene sve naknade i potpore, a ne samo neke ili samo iz nekih sredstava. Tužitelj je proveo test razmjernosti protupravno i zlonamjerno tvrdeći da je test trebao biti proveden iako je svjestan informacija za raspolaganje javnim sredstvima to nije potrebno. Citira odredbu članka 16. stavak 3. ZPPI-a ističući nadalje da je tužitelj u isključivom vlasništvu Republike Hrvatske, da je Republika Hrvatska osnovala tužitelja, za obveze tužitelja da jamči Republika Hrvatska, da je tužitelj tijelo javne vlasti, da kao tijelo javne vlasti raspolaže javnim sredstvima te da su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti. Poziva se na Ustav Republike Hrvatske, Zakon o Hrvatskoj narodnoj banci te Zakon o pravu na pristup informacijama. Ističe da ima pravo na pristup informacijama o raspolaganju javnim sredstvima, koje se dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti o čemu svjedoče i Hrvatska narodna banka, Povjerenik za informiranje, Vlada Republike

Hrvatske, Agencija za zaštitu osobnih podataka (pri čemu citira stavove navedenih institucija). Poziva se na brojne odluke AZOP-a kojima dopušta objavljivanje podataka kada ih se zatraži. Ističe da se tužitelj poziva na presudu suda Europske unije C-184/2020 koja međutim potvrđuje stajalište zainteresirane osobe te citira dio navedene presude. Tužitelj se konstanto poziva na "članove obitelji", međutim tužitelj je na svojim stranicama jasno upozorio da će se osobni podaci koristiti za odgovaranje na zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama u ZPPI-a pa su sve osobe koje su primili javna sredstva prihvatile da će se njihovi osobni podaci koristiti za odgovaranja na zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama to je i stav tužitelja. Zainteresirana osoba predlaže održavanje rasprave te da se naloži tužitelju dostavljanje svih zatraženih informacija i naplati trošak te da se odgovorne osobe kazne zbog protuzakonitog testa razmjernosti, propuštanja zakonskih rokova i kršenja Ustava Republike Hrvatske.

9. Tužitelj se podneskom od 2. svibnja 2024. godine očitovao na zaprimljeni odgovor na tužbu tuženika ostajući pri svojim navodima iz tužbe.

10. Zainteresirana osoba se očitovala podneskom od 6. svibnja 2024. zahtijevajući presliku cjelokupnog spisa predmeta te da se naloži tužitelju dostaviti spis sa svom dokumentacijom koju je poslao Agenciji za zaštitu osobnih podataka te da se dopusti uvid u kompletan spis predmeta preko aplikacije e-građani.

11. Odgovori tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju, sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 36/24.).

12. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

13. Kako tužiteljica osporava samo primjenu prava, a činjenice su nesporne, ovaj Sud je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ocijenio da održavanje rasprave nije potrebno obzirom da su i bez održavanja rasprave ispunjeni uvjeti za rješavanje ovog upravnog spora. Naime, tužitelj osporava u bitnom tumačenje mjerodavnih zakonskih odredbi od strane tuženika, pri čemu daje svoju ocjenu tih istih odredbi zakona kao i utvrđenje činjeničnog stanja od strane tuženika te naposljetku daje svoju interpretaciju primjene mjerodavnog materijalnog prava od strane tuženika, što međutim nije od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari obzirom da su u ovom slučaju raspravljena sva pitanja odlučna za rješenje ovog upravnog spora.

14. Ovaj Sud je u predmetu poslovnog broja: UsII-188/2022 koji se vodi po tužbi HP-Hrvatske pošte d.d. protiv tuženika radi ostvarivanja prava na pristup informacijama prekinuo upravni spor i sudu Europske unije podnio zahtjev radi tumačenja odredbi Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i uporabi informacija javnog sektora (L 172/56, 26. lipnja 2019. godine) koja je mjerodavno materijalno prava za rješavanje predmetnog upravnog spora.

15. Zahtjev za donošenje prethodne odluke dostavljen je sudu Europske unije i zaprimljen pod oznakom T-336/2023 od 31. svibnja 2023. te je, na temelju odredbe članka 45. stavak 2. točka 1. tada važećeg Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.), rješenjem ovog Suda poslovnog broja: UsII-29/2024 – 15 od 1. kolovoza 2024. upravni spor prekinut i određeno da će se isti nastaviti nakon što sud Europske unije donese odluku u predmetu broj: C-336/2023.

16. Kako je sud Europske unije u navedenom predmetu donio odluku broja: C-336/2023 od 21. studenoga 2024. godine to su prestali razlozi prekida spora te je, na temelju odredbe članka 105. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24., dalje u tekstu: ZUS) ovaj Sud po službenoj dužnosti donio

predmetno rješenje kojim se nastavlja prekinuti upravni spor. Obzirom na navedeno, rješeno je kao u izreci ovog rješenja.

17. Prema stanju spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja tuženika proizlazi da je zainteresirana osoba zahtjevom za pristup informacijama od 19. srpnja 2023. godine zatražio od tužitelja, kao tijela javne vlasti dostavu informacija: 1. pojedinačni popis sa iznosom svih troškova za 2021. godinu: jubilarne nagrade, premije za zdravstveno i životno osiguranje, otpremnine, darovi za djecu te ostale naknade i potpore; 2. pojedinačni popis sa iznosom svih troškova za 2022. godinu za po naprijed navedenim stavkama; 3. koliko je zaposlenih tužitelj imao 2021. godine.

18. Rješenjem tuženika od 8. kolovoza 2023. godine odbijen je zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama u dijelu kojim se traže informacije u pojedinačnim novčanim iznosima plaćenim tijekom 2021. i 2022. godine zaposlenicima Hrvatske narodne banke, pozivom na odredbu članka 23. stavak 6. točka 2., u vezi članka 15. stavak 2. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22.-dalje: ZPPI). Nadalje, odbijen je zahtjev zainteresirane osobe u dijelu kojim se traže informacije o testu razmjernosti kao i sva korespondencija i dokumenti (odluke, e-mail-ovi etc.) povezani s njim (točka II. izreke rješenja) pozivom na odredbu članka 23. stavak 6. točka 2. u vezi članka 15. stavak 2. i 4. citiranog Zakona.

19. Prvenstveno u vezi tužbenog prigovora tužitelja da je tuženik u konkretnom slučaju donoseći osporeno rješenje prekoračio granice zahtjeva podnositelja i granice zahtjeva iz žalbe pozivajući se pritom na odredbu članka 115. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUP) ovaj Sud ocjenjuje neosnovanim. To stoga što iz podnesenog zahtjeva podnositelja proizlazi da je zatražio pojedinačni popis sa iznosom svih troškova za 2021. i 2022. godinu i to jubilarne nagrade, premije za zdravstveno i životno osiguranje, otpremnine, darove djeci, ali i ostale naknade i potpore te svaki pojedini trošak bez da se isti grupira. Nadalje, postupajući po tom zahtjevu podnositelja tužitelj je tuženiku sukladno zahtjevu pripremio svu potrebnu dokumentaciju sa svim podacima.

20. Nadalje, neosnovanim ovaj Sud ocjenjuje i prigovor tužitelja da je tuženik dostavom rješenja omogućio podnositelju zahtjeva pristup informacijama prije njegove pravomoćnosti. To stoga što iz točke 3. izreke osporenog rješenja tuženika proizlazi da je tužitelju naloženo postupiti po točki 1. izreke tog rješenja, ali u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti tog rješenja. To je u skladu s odredbom članka 26. stavak 1. ZPPI-a kojim je propisano da tužba ima odgodni učinak ako je rješenjem omogućen pristup informaciji te rok za davanje informacije ne može početi teći prije pravomoćnosti rješenja tuženika. Stoga je točka 3. izreke rješenja, kojom je tuženik naredio davanje informacije tužitelju u roku od 8 dana od njegove pravomoćnosti, pravilna i zakonita.

21. Nije od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari niti tužbeni prigovor tužitelja da je razinu transparentnosti osigurao kroz primjenu članka 10. stavak 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa te članka 11. stavak 1. i 21. stavak 6. Zakona o Državnom uredu za reviziju te kroz javnu objavu na mrežnim stranicama. To stoga što je tužitelj u obvezi osim na navedeni način osigurati ostvarivanje prava na pristup informacijama i na zahtjev podnositelja u skladu s odredbama ZPPI-a, koje pravo im pripada u skladu s odredbom članka 18. stavak 1. i 4. citiranog Zakona.

22. Prema odredbi članka 6. ZPPI-a informacije su dostupne svakoj domaćoj i stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima iz citiranog Zakona.

23. Prema odredbi članka 23. stavak 6. točka 2. citiranog Zakona tijelo javne vlasti rješenjem će odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4. a u vezi sa člankom 16. stavak 1. navedenog Zakona.

24. Odredbom članka 15. stavak 2. točka 4. citiranog Zakona propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup, ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

25. Nadalje, odredbom članka 16. stavak 1. citiranog Zakona propisano je da tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavak 2. točka 4. do 7. i stavka 3. i 4. ovog Zakona je dužno prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

26. Prvenstveno u konkretnom slučaju treba imati u vidu da je tužitelj - Hrvatska narodna banka, središnja banka Republike Hrvatske koja je u ostvarivanju svojeg cilja i u izvršavanju svojih zadataka samostalna i neovisna. Neprijepornim proizlazi da je tužiteljica - Hrvatska narodna banka tijelo javne vlasti u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 2. citiranog Zakona te da je ista u isključivom vlasništvu Republike Hrvatske, koja jamči za obveze tužitelja. Stoga se u konkretnom slučaju radi o potrošnji financijskih sredstava tužitelja kao tijela javne vlasti pa stoga i prema ocjeni ovog Suda navedeno ukazuje na činjenicu postojanja javnog interesa za omogućavanje pristupa zatraženim informacijama pa tužitelj pogrešno zaključuje da je time što su neki od podataka o utrošenim sredstvima već javno objavljeni, znači da konkretno zatražena informacija nije informacija namijenjena javnosti.

27. Tuženik je svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom relevantnih odredaba mjerodavnog materijalnog prava citiranih u osporenom rješenju, osnovano zaključio da se ovdje radi o informacijama koje se odnose na zaposlenike tijela javne vlasti, potrošnju financijskih sredstava tužitelja u odnosu na zaposlenike, isplate plaća i drugih primanja i davanja, a za koje informacije nedvojbeno postoji javni interes.

28. Pritom je tuženik obrazložio razloge kojima se rukovodio zaključujući da u konkretnom slučaju prevladava javni interes za davanjem zatraženih informacija podnositelju zahtjeva, koje razloge prihvaća i ovaj Sud, obzirom da su zasnovani na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog prava primijenjenog u postupku. Pritom je tuženik imao u vidu odredbu članka 4., 39. i 40. Opće uredbe o zaštiti podataka, kao i odredbu članka 6. stavak 1. točka c) koje je i citirao u obrazloženju osporenog rješenja, uz zaključak da se zakonitost obrade u ovom konkretnom slučaju izvodi iz odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama kojeg razrađuje i odredba članka 38. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske, a kojom odredbom se jamči pravo na pristup informacijama u posjedu tijela javne vlasti, uvažavajući pritom preduvjet ispravne provedbe testa razmjernosti javnog interesa u slučaju postojanja ograničenja od pristupa, odnosno u određenim slučajevima primjenjujući odredbu članka 16. stavak 3. ZPPI-a. Pritom pravilno tuženik zaključuje da se određeni podaci o zaposlenicima u tijelima javne vlasti poput imena i prezimena, radnog mjesta itd. kao i podaci o bruto plaćama te drugim isplatama, iako predstavljaju osobne podatke, ne mogu smatrati apsolutno zaštićenima. Upravo je poradi navedenog razloga ZPPI-i odredbom članka 16. stavak 1. propisan test razmjernosti i javnog interesa čija je svrha ocijeniti je li javni interes omogućiti pristup zatraženoj informaciji veći od potencijalne i vjerojatne štete koja bi nastala objavom te informacije, kako to pravilno tumači tuženik. Svrha testa razmjernosti je usporediti ta dva interesa. Pritom svakako od relevantnog utjecaja za donošenje odluke i pretežitog utjecaja nisu objavljeni članci u medijskim natpisima, međutim i bez medijskih natpisa

svakako postoji širi interes javnosti o tome kako se troše financijska sredstva tužitelja, kao i svakog drugog tijela javne vlasti, to tim više imajući u vidu da se radi o tužitelju kao tijelu javne vlasti koji je u isključivom vlasništvu Republike Hrvatske, pa zatraženi podaci o financijskim troškovima tijela javne vlasti iz tog razloga trebaju biti transparentni. Ovaj Sud prihvaća zaključak tuženika iz obrazloženja osporenog rješenja da poradi svega naprijed navedenog u slučaju davanja osobnih podataka koji se odnose na ime i prezime zaposlenika, bruto iznos odnosno neto iznos u slučajevima u kojima nije prikazan bruto iznos, već samo neto iznos, vrsta primanja (namjena sredstava) neće doći do povrede osobnih podataka.

29. Stoga, iako tražene informacije predstavljaju osobne podatke, oni sami ne predstavljaju apsolutne razloge za odbijanje zahtjeva za pristup informacijama obzirom da se radi o podacima od javnog interesa te preteže javni interes za dobivanje tih informacija nad razlogom ograničenja propisanog člankom 15. stavkom 2. točki 4. ZPPI-a. Stoga bi se onemogućavanjem takvih informacija narušilo načelo javnosti i transparentnosti tijela javne vlasti. Pozivanje tužitelja na Uredbu (EU) 2016/679 EP-a i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju tih podataka te presudu Suda EU-e C-184/20 od 1. kolovoza 2022., nije od utjecaja na drugačije rješenje u konkretnom slučaju. Niti eventualno drugačije mišljenje Agencije za zaštitu osobnih podataka, na koje se poziva tužitelj, nije obvezujuće za tuženika pa ta okolnost ne dovodi u sumnju zakonitost osporenog rješenja tuženika.

30. Ovaj Sud ocjenjuje da nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari pozivanje tužitelja na pogrešnu primjenu tuženikovih Smjernica, obzirom da je u konkretnom slučaju riješeno u skladu sa dugogodišnjom ustaljenom praksom ovog Suda. Nadalje, tuženik je odlučujući o žalbi podnositelja zahtjeva i ocjenjivanju zakonitosti prvostupanjskog rješenja u odnosu na točku II. izreke koja je predmet ovog upravnog spora, proveo iscrpnu analizu sadržaja podnesenog zahtjeva pri čemu je imao u vidu i ocjenjivao postoje li u konkretnom slučaju zakonom propisane zapreke ograničenja, nakon čega je donio svoju odluku navodeći pravno relevantne razloge.

31. Obzirom da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavak 5. ZUP-a ovaj Sud nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno, međutim iste drukčije tumači, dajući svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, kao i svoj interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove upravne stvari. Naposljetku, ističe se da se obveza obrazlaganja odluka ne može shvatiti kao zahtjev za detaljnim odgovorom na svaki navod, to stoga što opseg obrazlaganja odluke ovisi o prirodi iste te se utvrđuje prema okolnosti svakog konkretnog slučaja i prirodi stvari s tim da u obrazloženju moraju biti navedeni pravnoodlučni razlozi na kojima je odluka utemeljena čemu je ovdje udovoljeno.

32. Slijedom svega izloženog, trebalo je na temelju odredbe članka 116. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 14. veljače 2025.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.